

Kemal Glal

- Őirler -

Yayın Tarihi:

9.3.2010

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Kemal Gülal (1923-1992)

Babası ermeni zulmuünden kaçarak Erzuruma yerleşen,Şair kemal Gülal 1923 yılında Erzurum cevheriye mah.(şimdiki cumhuriyet cad.) 189 nolu evde ramazan bayramı arefesi perşembe günü dünyaya gelmiş.savaş bitince 6 aylık ailesi kağızmana gidip yerleşiyorlar. 6 yaşında Babasını kaybediyor. Babasının adı Sehrenk,Ana adı Zöhredir.Şairin Nazime ve Pakize adında iki kız kardeş mevcut ancak onlarda 2000 ve 2008 yılında vefat etmişler.Karayolları teşkilatından1978 yılında emekli olduktan sonra,kağızman ilçesinde bir süre serbest ticaret yaptıktan sonra. 1983 yılında Ankara-Yenimahalleye yerleşerek, burda yaşamaya başlamıştır.Hatice orhan hanımla evli olan şairin 3 kız 4 oğlan çocuğu vardır. ankara ve istanbulda yaşamaktalar. 1992 yılında kalp krizi nedeniyle hayatını kaybederek.Yenimahalle-yahyalar Mezarlığına defnedilmiştir

Eserleri:

Şair Kemal Gülal ın yayınlanmayı bekleyen çok sayıda şiirleri mevcuttur.şu an Antoloji.com. da Dua-1Dua-2; Edalı güzel,Felek,Geçim Derdi,İçme NeOlursun,İş Kalmaz,Köylüm,Kurban Olduğum,Kurtar Beni,Lazım deylsin,Olsun Kardeşler,Perişan Eden Rüya,Sonbahar,Yağcılık,Yeterki Gel Diye,Yetmezmi Ya Rab,Yuh,Zeytin Yağı,Yalvarış,Beyenmez,Kağızman.Divane Gönül,Dediler,Mini Etek Yaz Geldi Güzel Kız,Kara Gözlüm Yine Eşektir, Ne Günlere Kladık,Aslanım Mehmetçik,Çirkinler,Hazan Eyledi,Zalim Yar, Ben Benmiyim,Tükür, Kağızmanda Ermeni zulmü.Nazlanma,Çalarlar Kapını Başlıklı 41 adet şiiri Yayınlanmıştır.

Ah Bu Cehalet

kafası çalışmaz hiç bir şey bilmez
bilmediği şeyi bilene sormaz
birlik beraberlik bundandır olmaz
felaket cehalet ah bu cehalet

bir şeyi bilir gibi boşuna öter
umulmadık yerde ortada biter
rezil eder seni derseni yeter
ne büyük felaket ah bu cehalet

kendini idareden kendi acizken
tertemiz kalplere saplarlar diken
akıllı iş bilenler orada var iken
bizi rezil eder bak bu cehalet

böylesi bir çoğunun işine yarar
bunların yüzünden ederiz zarar
günah kendisinde suçluyu arar
ne büyük felaket ah bu cehalet

konuşsa dersin haşa insandır
hayran eder seni tertemiz lisandır
yüzüne tükürsen derki nisandır
velhasıl rezillik ah bu cehalet

yüzen dost arkanda basar kalayı
nefret ettim billah bundan dolayı
dilerim tanrıdan bulsun belayı
belki içimizden kalkar bu cehalet

gölal der neden çekemez bilmem
vallah ölür böylesiyle bal yemem
inan bunlara insandır demem
yeter artık rezil etti bizi cehalet

Kemal Gölal

Aslanım Mehmetçik

Eşin ve benzerin yoktur
dostansa düşmanın çoktur
haya huya karnın toktur
savaşların güneşi mehmetçik

harpte geriye dönmezsin
yiğitsin zulüm bilmezsin
soyu bozuğu sevmezsin
insan sarrafı mehmetçik

ismin gibi heybetlisin
kadife demir yüreklisin
gergedan da kuvvetlisin
askerlerin en mertisin

sancağı açtığın zaman
melekler selam durduğ an
fişkırır damarlarımda kan
sen doğuştan asker olan

Gülal der akıllı iş tutanların
sana sadık hizmet katanların
var olsun yaşasın komutanların
çatlasın,ölsün düşmanların

Kemal Gülal

Beğenmez

Abır haya olmaz hiç böylesinde
helal para olmaz ki kesesinde
tekbir getirmez son nefesinde
cenaze yanında hoca beyenmez

garibin ırzına diler gözünü
düşünüp sarf etmez sözünü
bir paralık eder özü özünü
durmaz haykırır kimse beyenmez

kimseye hak için iylik etmez
yanlıştan ayrılıp doğruya gitmez
ektiği hep çürür asla kök tutmaz
evinde fareler dane bulamaz

gölal kendin bil tepeden bakma
rabbim kimseyi bir karada komaz
zalimlik ederek canları yakma
yakarlar canını asla yanına kalmaz

Kemal Gölal

Ben Benmiyim

Eskiden çok neşeliydim
hiç de kederli deyildim
bir fide gibi eyildim
özüm bilmem ben benmiyim

Her an konuşup gülerdim
gülmekten gözüm silerdim
düşmana sağlık dilerdim
şimdi ben benmiyim

yyer giyer gezerdim
aşk gölünde yüzerdim
elde bade süzer idim
şimdi bilmem ben benmiyim

bir ahu girdi hayatıma
sandım gül açtı bahtıma
oturdu gönül tahtıma
şimdi bilmem ben benmiyim

Kemal Gülal

Çalarlar Kapını

Kast edip kimsenin canını yakma
gün gelir senide canın yakarlar
göz dikip kimsenin ırzına bakma
mutlaka kapına çivi çakarlar

el elden üstündür ta arşa kadar
duyulursa seni kaba tıkarlar
dil döküp derdin diynene kadar
emin ol postuna saman tıkarlar

elinden geldikçe bol iyilik eyle
yalandan kaçınıp doğruyu söyle
riyakar olanlar hep şöyle böyle
kısacık ömrü tüketir hay huyla

karagün dostu ol fenadan kaçın
yetimi sevindirip kucaklar açın
düşün ben beyaz olmadan saçın
het taraf dup duru sevgiler akın

gülal gel dostuna köle ol köle
kem kalam etme sahip ol dile
gençlikte bu fırsat geçemz ele
sevgin derinleşir kalpte saklarlar

Kemal Gülal

Çirkinler

Birde çirkinler sizi ele alalım
gösterişte neniz varki çirkinler
ocağı tütremi sizi alanın
oldunuz aleme bela çirkinler

yüzü nasıl ise içi de odur
beyenmez kimseyi tenkidi boldur
kocayı sanır ki kendine kuldur
başların belası sizi çirkinler

gölal der bu destan yalnız birine
dilekçe vereyim tanrı eline
nasıl el açayım pirlir pirlirine
acaba evde kalır mı çirkinler

Kemal Gölal

Dediler

Tam yedi yaşında babasız kaldım
çok ıstırap çektim perişan oldum
tomurcuk gül iken açmadan soldum
fanide sen mesut olma dediler

emsalim yükseldi ben cahil kaldım
düşüne düşüne helak oldum
kul köle olarak belamı buldum
ismim unutuldu ulan dediler

bazen ekmek buldum bazen aç kaldım
bazen kahır çektim hizmetkar oldum
bazen hasta yattım sararıp soldum
nasibin ağlamak senin dediler

azat olmaz derdi gamdan bu başım
döküldü dihan da kalmadı dişim
henüz otuz altı demedi yaşım
çalma kendin taştan taşta dediler

dost elinden nuş etmişim zehiri
ölsemde sözümünden dönmezem geri
bir ömür boyunca çek ahu zarı
ta ezelden bahtın kara dediler

alemde ne bahçem var ne bağım
eridi kalmadı sinede yağım
bilemem ne hastayım ne sağım
sermayen beş arşın kefen dediler

Kemal Gülal der ederim ahı
sen beni derbeder etme ilahi
giydirdin serime keçe küllahı
şükreyle Rabbine yeter dediler

Kemal Gülal

Divane Gönül

Kalbimi kiralık bir blok yaptın
oraya her çeşit güzel bıraktın
sefahat içinde sel gibi aktın
hala doymadın mı divane gönül

arı gibi her çiçekten bal aldın
nerde bir güzel görsen daldın
yalan riya ile kalbini çaldın
utan artık yeter pes eyle gönül

bir kuş gibi daldan dala hoplarsın
tüccar gibi kırık kalpler toplarsın
beddua bol alır gönül yıkarsın
utanmaz arlanmaz sıkılmaz gönül

kimisine lüküs hayat vadettin
kimini yüz üstü bırakıp gittin
kimini de bir enkaza benzettin
sen hiç utanmaz mısın hayasız gönül

Kemal Gülali hayattan bıktım
çürüttüm varlığım temelden yıktım
elimle ben kendi canımı yaktım
çektiğim elinden yetmez mi gönül

Kemal Gülal

Dua-1

Kime gideyim yardıma
Merhamet et feryadıma
Yetiş Tanrım imdadıma
Sana sığındım Allah'ım

Küçükten yetim bıraktın
İçimi ateşle yaktın
Hamd olsun bu güne çıktım
Sana sığındım Allah'ım

Af edip beni bağışla
İçimi nurunla işle
Lutfeyle göreyim düşle
Sana sığındım Allah'ım

Kendin birsin ismin binbir
Tanrım ne olur beni güldür
Gülali günahkar kuldür
Sana sığındım Allah'ım

Kemal Gülal

Dua-2

Benim için derler ki asi
sormazlarki halin nası
temizle bendeki pası
sana sığındım ALLAHIM

Amennah bilirim birsin
ya rab gafuru rahimsin
hem rahim hem kerimsin
sana sığındım ALLAHIM

Nerde dersem orda varsın
tanrım amiri mutlaksın
şifa ver temize çıksın
bu adi kulun ALLAHIM

Kimi alay edip güler
kimi göz yaşını siler
kimi ismini zikreder
sana sığındım ALLAHIM

Bilirim sevmi salatı
yapamam hacı zekatı
zikrederim salavatı
sana sığındım ALLAHIM

Ya Rab nola benim halim
malumdur sana ahvalim
fenaliğe varmaz elim
sana sığındım ALLAHIM

Ya Rab resulün aşkına
merhamet et ben şaşkına
Kurani kerim aşkına
sana sığındım ALLAHIM

kendin birsin ismin bin bir
Tanrım ne olur benide güldür
gülali günahkar kuldur
affet bağışla ALLAHIM

Kemal Gülal

Edalı Güzel

Kaş siyah göz siyah kirpikler neşter
gerdanı kar gibi dudağı kevser
dağınık saçları simayi süsler
boyu selvi dalı edalı güzel

saçı kıvrım kıvrım serinde toplar
keklik gibi seker yerinde hoplar
bakışı kalbime hançer saplar
gönlümün sultanı sevdalı güzel

Tanrı biz kuluna neler bahşetmiş
özene bezene melek halketmiş
kırmızı buluza inci nakşetmiş
benbeyaz yakası kolalı güzel

Göyüsler ok gibi çıkmış ileri
aslı huri melek belkide peri
topuk balık eti beli azeri
hayalistan maralı sevdalı güzel

Kemal Glal

Felek

Şöyle kelli felli tostombul bir yar
Her yanda bunlardan milyonlarca var
Dedin mi be yetim al birini sar
Ne verdin hevesin neyime felek

ilin ilçelerin hepsinde var
Keklik gibisi bana çok yarar
Çünkü iyi sever yürekten sarar
Verdin mi bunlardan birtene felek

Kemal Gülali güldürmez misin
Sadet neymiş bildirmez misin
Varlığım bir enkaz kaldırmaz mısın
Bu devri devranda güleyim felek

Kemal Gülal

Geçim Derdi 1973

Durma düşün kara kara
işin kaldı ahuzara
sen doğuştan bahtı kara
sürünürsem kimin kine

Olmaz olsun böyle hayat
günden güne arttı fiyat
yeme içme yıkılda yat
kefensiz git kimin kine

Ekmek dörde lor on beşe
arvat şaştı bu işe
evde bir sey deymez diş
aç geber kimin kine

Bulgur oldu yedi lira
bari olsa cepte para
var git düşün kara kara
verem ol git kimin kine

Çay şeker içki sigara
var ama nerde para
işçi memur ahu zara
varsın düşsün kimin kine

Gelir gider denk deyil
kötü gider her gelen yıl
dört elli düş biraz eyil
olmaz dersin kimin kine

Çoluk çocuk per perişan
renk soluk veremden nişan
zenginler baloda her zaman
sen dertlisin kimin kine

Gülal bu hali yazar
korkmazmısın ki deyer nazar
vurguncular sana kızar
varsın kızssın kimin kine

Kemal Gülal

Güzel Kız

Bir güzel seyrettim Kars ilinde
şeker şerbet dudağın da dilinde
salınarak gezer çanta elinde
Doğunun maralı ceylan güzel

Takılmış saçına nergizle güller
yanakta siyah ben simayı süsler
dili durmaz okur dua da eller
dilerim murada erer bu güzel

kız sen gülali eyledin deli
bir görsen bendeki hali
Erzurum Erzıncan Kayseri
alamaz saçının telini güzel

Kemal Gülal

Hazan Eyledi

Yine bu gün efkarlandım
derdi gam seline daldım
gam gasvetten hissemi aldım
gel gör beni dert neyledi

yüzüm güler içim hasta
dert var bende deste deste
sam yeli esti aheste
beni derbeder eyledi

hastayım düştüm yatağa
ünüm yetişmez otağa
düçar oldum bir gadağa
halim nasıl keder eyledi

yokmu tanrım benim dostum
seher yeli gibi deli estim
ne kinim var nede kastım
ömrümü heder eyledi

gülali der ben öksüzüm
selden kurumuyor gözüm
hem özüm doğru hem sözüm
tez geldi aylar hazan eyledi

Kemal Gülal

İçme Ne Olursun

İçkinin söndürdüğü ocaklar çoktur
alkolik kepazenin ölüsünde yoktur
çok içmek zarardır faydası yoktur
kıymetten düşer bir pul olursun

hanımın yüzüne nefretle bakar
çocuğun gözünden yaş akar
komşular konuşmaz senden bıkar
ölüsü sahipsiz insan olursun

Gülal der içersen ne olur az iç
bilirim dostum duramazsın hiç
sarhoşken belki işlersin suç
kodese düşer pişman olursun

Kemal Gülal

İhtiyarlık

Ne güzel fıstıklar çıktı meydana
baktıkça kahrolur ruh ihtiyarlık
her şey haram oldu ne yazık sana
çok berbat şeymişsin yuh ihtiyarlık

çocuk dalğa geçer taklidin yapar
bir şey desen hanım ısırır kapar
vay vayla uç verip kıyamet kopar
kula kul eyledin yuh ihtiyarlık

kafa tutar derler ki sana moruk
sinirden birader kesilir soluk
kimisi dede der kimisi babalık
ismin unutuldu yuh ihtiyarlık

şimdi kızın mini oğlun da stil
baktıkça birader olursun fitil
her şeyden derkenar bir yana itil
komşun halen güler yuh ihtiyarlık

hanım bağırarak yanına sesler
şu yok bu yok diyerek tersler
kafa kazan olur kaybolur hisler
çocuğa benzettin yuh ihtiyarlık

hani o gençliyim hani o günler
ne oldu zevki sefa nerede düğünler
nazik nazik seslenir di sürgünler
düşükçe düşürdün tuh ihtiyarlık

evde bazı şeye canın sıkarsın
bulaşık kirli bez komaz yıkarsın
bu yetmemiş gibi çocuk bakarsın
eyledi hizmetçi yuh ihtiyarlık

gülali hamd ile tanrıya şükür
yolu yarıladi sende be fakir
bundan sonra gelen servete tükür
benide yıprattın yuh ihtiyarlık

Kemal Gülal

İş Kalmaz

Derdimi cem edip kaleme alsam
tükenir kalemler kolda iş kalmaz
kendim mecnun edip sahraya salsam
kesilir her taraf yolda iş kalmaz

Bahtım kara imiş levhi kalemde
şans denen cevherden eser yok bende
tutup kaptan olsam elim dümende
olur parça parça salda iş kalmaz

Fakirim yoksulum hemde öksüzüm
dostlarım isterki kör ola gözüm
kime canım desem dokunur sözüm
kendim kurban etsem bende iş kalmaz

Düşünce benimle beraber gezer
elin sitem sözü beni çok üzer
kafam ağrı dağı ruh tenden bezer
yolum tımarhane serde iş kalmaz

Ne olur tanrım beni eyleme deli
yarab didelerden akıtma seli
genç yata serime esti sam yeli
kavruldu bedenim tende iş kalmaz

Dostum düşman gibi kadrimi bilmez
der Gülal ben gibi zavallı gülmez
bir kimse el atıp gözüm silmez
akar melül melül gözde iş kalmaz

Kemal Gülal

Kağızman

Diz çökmüş önünde karabağ dağı
geçiyor yanından aras ırmağı
yüzbin çiçek açar bahçesi bağı
ruha kuvvet verir seyran kağızman

bir yanda kötek bir yanda paslı
açar çiçekleri kokar esanslı
baharda giyersin yeşil libası
dönersin cennete cici kağızman

bir yanda haznedar bir yanda cahın
ağır vilayeti sana pek yakın
çıkıp da geze geze geriye bakın
yeşil gömlek giymiş kağızman

hele bir ilkbahar ayların gelsin
açsın lale sümbül gülle bezensin
kokun sarhoş etsin arşa yükselsin
emsalin cihanda yoktur kağızman

çeşit çeşit elma armudun boldur
şevkat ile sepet sepet doldur
seni melul eden sadece yoldur
bir günde dileğin olur kağızman

bir yanda kuloğlu bir yanda todan
ayrılır mı senden zevkini alan
bizlere yadigar kalmış atadan
Gülali sana vurğun kağızman

Kemal Gülal

Kağızmanda Ermeni Zulmü

Toplayıp Türkleri doldurdular dama
zalimler kıydılar binlerece cana
toplu kıyım yaptılar bunca insana
yanıyor sönmedi ermeni kini

yaşlı çocuk kadın kız kızanı
soktular süngüyü yaktılar canı
ateşe verdiler bütün evi damı
yanıyor sönmedi ermeni kini

ellerinde can verdi yüklü kadınlar
bebeyi çıkarmak için karnını yardılar
kızgın tandırları mezar yaptılar
yanıyor sönmedi ermeni kini

Türkü kesip doğramaktan doymadı
ahırlarda canlı hayvanda koymadı
canlı yok şehitleride sayan kalmadı
yanıyor sönmedi ermeni kini

ermeni kaçarken bile kesti
körpe çocukları ağaçlara astı
yaşlı eşleri ateşli ocaklara bastı
yanıyor sönmedi ermeni kini

burda beslenip size destek olanlar
sonradan saklanıp türk ismi alanlar
yine arkadan hile tezgah kuranlar
yanıyor sönmedi ermeni kini

dünyayı uyutup, nasılda kandırdılar
kesen yakan, yalan, çalan onlar
utanmazlar elinizde hala kanlar
yanıyor sönmedi ermeni kini

Kemal Gülal

Kara Gözlüm

Ufukta gözlerim yeter beklettin beni
cici kız canımdan çok sevdim seni
gel otur yanıma sana söyleyim nenni
insaf et imana gel kara gözlüm

kaş göz edip beni deli eylersin
kız yalan farz deyil neden söylersin
kölen çok güzelim beni neylersin
insaf et imana gel kara gözlüm

gerdanın yayladır cemalin ayna
gel beni bu cevri cefada koyma
yine gel sevdiğim bu toyda oyna
imana insafa gel kara gözlüm

gölal bak gör nasıl beli incedir
sormazki vefasız halimi nicedir
sevgin kalbimde ismin hecedir
imana insafa gel karagözlüm

Kemal Gölal

Köylüm

Elleri nasırlı kaşları çatık
çorbasına kaşık sallayan köylüm
arpa ekmeğine bulamaz katık
seneye ümit bağlayan köylüm

Bahtı karalığın ezelden bilen
daima ağlayan çok seyrek gülen
düşmanla vuruşup yiğitçe ölen
şehit ünvanını sağlayan köylüm

daima dert ile gam ile gezen
kendi talihine kendini üzen
içten fanilasız kilotsuz gezen
kış gelince soğuktan büzülen köylüm

İçimi sızlatır saf saf gülüşü
insanlık uğruna canını veriş
cephede çarpışıp yiğitçe ölüşü
yiğitlik destanı yaratan köylüm

Ütülü elbise nedir bilemez
senede bir kere olsun gülmez
yıllık mahsule benim diyemez
ağadan elaman ağlayan köylüm

Çalışır tarlada gelini kızı
deliktir pantolu gözüdür dizi
kederle geçirir kışı ve yazı
emeğe acıyıp ağlayan köylüm

bir yanda tarlası bostan çayır
yaptığı işlerden görmez hayır
dertli gezer ayakta uyur
faizle geçimin sağlayan köylüm

her sabah erkenden işine gider
yüzüm gülsün diye bol emek eder
ağasın elinden olmuş derbeder
talihine küsüp ağlayan köylüm

çok az para alıp çıkar aradan
ne yapsa kurtulmaz derten beladan
kahır için dünyaya gelmiş anadan
ah edip derdine ağlayan köylüm

Dilerim tanrıdan yüzünüz gülsün
serptiğin tohumlar bire bin versin
kemal Gülal divane köleniz olsun
şehit hem gazi kahraman köylüm

Kemal Gülal

Kurban Olduğum

Beni dūřman bilip hıřımla bakma
kařına gōzūne kurban olduđum
yaralı kalbimi od ile yakma
ağzına diline kurban olduğum

kız senin için ben dağları delim
sana kul olmaya kol açıp gelim
emreyle cananım yoluna lim
gel ūzme kinine kurban olduđum

saımı ağarttım yoluna senin
ne olur kız versen elime elin
dilerim solmaya tomurcuk gūlūn
yanakta gūlūne kurban olduđum

cemalin bahşeder insana sefa
tanrının aşkına ektirme cefa
kız neden tutarsın hep bana kafa
emreyle yoluna kurban olduğum

sen beni çađırıp ūste sōz verdin
yalandanmı bana sevgilim dedin
řimdide rest çekip yūrū git dedin
gel dōnek yoluna kurban olduğum

Gūlal derdin çektim senin elinden
būlbūlūm vazgeçmem sen tek gūlūmden
gūlde kurtar beni kız bu lūmden
tırnaktan teline kurban olduğum

Kemal Gūlal

Kurtar Beni

Düşünmekle oldum deli
serimde var seher yeli
kabre akan ecel seli
akar oldum kurtar beni

İhtiyarlık büker beli
gevşetir cihanda dili
işe güce gitmez eli
sakat oldum kurtar beni

Gün gelirki gecer devran
gerilersin daim her an
kabre doğru giden kervan
mekanıma ilet kurtar beni

Gençliyin kadrini bilin
zikir eylesin daim dilin
bulur beni birgün ölüm
unutmayın yad edin beni

Gülaliyim bana ne oldu
sarıp gül benzim soldu
geçti ömrüm hitam buldu
ulu tanrım affet beni.

Kemal Gülal

Lazım Deyilsin

Ağuyu bal diye içtim elinden
bir vefa görmedim gonca gülünden
mecnun olup dağa kaçtım dilinden
cilve yapma bana lazım deyilsin

var git yadlar çeksin kahrını senin
kahrolsun kız sana meme verenin
kurutun suyumu kalmadı denim
yanaşma yanıma lazım deyilsin

Görmedim ömrümde senin gibi densiz
durma bu fanide gez eğlen bensiz
ben rahat ederi mezarda sensiz
ağlama yalandan lazım deyilsin

Kemal Gülal

Mini Etek

Şükür etekler kısaldı
gören şehvete susadı
şişkin enseler fısaldı
şükür bu günleri de gördük

açık saçık tül libaslar
durmaz gezer cinsi hazlar
hem göz eder hem toslar
şükür bu günleri de gördük

fistanı dizden yukarı
andırır bacaklar karı
deli eder salakları
şükür bu günleri de gördük

gizliye lüzum kalmadı
çünkü her şey açıklandı
gören gözler dumanlandı
şükür bu günleri de gördük

nerden baksan açık saçık
ince giyerler apaçık
kalbin atar kırk bir buçuk
şükür bu günleri de gördük

çıt kırıldım beli ince
durmaz gezer gündüz gece
çıldırır erkekler görünce
şükür bu günleri de gördük

hele şükür devir dönü
bekarların yüzü güldü
evliler kederden öldü
şükür bu günleri de gördük

önünde yürür sallanır
baktın mı kafan dolanır
dünya gözünde bulanır
şükür bu günleride gördük

Gülal halin ölçer biçer
kim görse serinden geçer
aşkta zehir zikkim içer
şükür bu günleri de gördük

Kemal Gülal

Nazlanma

Yaşım tam kırk altıdır
mahallem bağlar altıdır
sevgim sadık ve tatlıdır
hayatına katmazmısın

senle el el tutuşsak
kanarya vari konuşsak
şöyle tenhada buluşsak
öpsem seni kızmazmısın

iyi ederim hastayı
gözlerim hep postayı
at aradan vasıtayı
acı adres yazmazmısın

yazışipta anlaşalım
tatlı tatlı konuşalım
bu gün mutlak buluşalım
beni aydınlatmazmısın

hem güzel hem yakışıklı
gözlerim tatlı bakışlı
saçım ağarmış nakışlı
bilmem sevip okşarmısın

benim biraz kanburum var
burnum uzun birazda dar
rengim arap sanmaki kar
çirkin olsam alırmısın

sana bir resim göndersem
bakıpta tetkik eyle desem
bir şiirde yazıp versem
okuyupta gülmezmısın

gülal der izin alsam
gelipte mihmanın olsam
istifa edip orda kalsam
köle alıp satmazmısın

Kemal Gülal

Ne Günlere Kaldık

Ne fena günlere kaldık
işler bir acayip olmuş
düşünüp derine daldık
her şey bir acayip olmuş

insaf kalmamış esnafta
eşek eti bol kasapta
hak korkusu yok hesapta
pazar bir acayip olmuş

terazide düzen bozuk
ateş üste kazan bozuk
düşünüp de yazan bozuk
memur bir acayip olmuş

doğruya kimse inanmaz
hep söner ateşi yanmaz
acından ölse kimse tınmaz
insanlık acayip olmuş

sahte yalancı sevilir
nere getse yer verilir
yoluna halılar serilir
itibar bir acayip olmuş

müminim der sek rakı içer
mest olup kendinden geçer
nare atar iyi ölçer biçer
sarhoş bile bir acayip olmuş

kardeş bilir derdin dersin
dostca konuşup gülersin
kenardan duyar dinlersin
sırlarda bir acayip olmuş

kimseye dost diyemezsin
arkadaşa güvenemezsin
bir şey versen alamazsın
haksız da bir acayip olmuş

gel de mümindir de inan
haksızlığa katlan dayan
yükselir onlara uyan
gülal işlerde acayip olmuş

Kemal Gülal

Olsun Kardeşler

Türküyle uyutup öyle kaldırsın
dertli anlarımda beni güldürsün
saadet neymiş bana bildirsın
biraz ehli keyf olsun kardeşler

sazdan hem telden anlayan olsun
güleç yüz sevgisi kalbime dolsun
burnumu ağzına alsın yoğursun
zampara yapılı olsun kardeşler

kuklacığım diye kadrimi bilsın
canımsın sevgilim bir tanem desın
yevmiye hayalde namazı kılsın
birazda sofuluk bilsın kardeşler

aslen kısır olsun çocuk yapmasın
biraz temiz olsun yoldan sapmasın
cinsi bozuk olup beni kapmasın
edep erkan bilsın kardeşler

dili lal olmasın kulağı sağır
gözü şaşı deyil işitsın ağır
işin yoksa bağır ha bağır
komşular işitip gülsün kardeşler

sakın ha çok nazlı istemem
konuşmam billah ekmeyiz yemem
korkmayın siz bulun kimseye demem
yat diyince derhal çöksün kardeşler

Gülal işte isteklerim aşıkara size
yalvarırım beni atmayın köze
şaka yaptım yahu bakmayın söze
ne şişman ne zayıf olsun kardeşler

Kemal Gülal

Perişan Eden Rüya

Makamı yüksek hemde amir
bir çok imza atıp verdim emir
meyer somya kırık batır imiş demir
yattığıma pişman oldum bu gece

Gezdim cihanı ilacım yoktur
söylesem derdim oldukça çoktur
midem boş ama gözlerim toktur
bakın neler neler oldu bu gece

Fakirim işçiyim yoksulum billah
karnım tok deyilki diyem bismillah
rüyada milyoner oldum vallah
hayal pilavı yedim bu gece

Ev aldım mağaza açtım bu gece
şakiler elinden devamlı kaçtım
hem sazda hem barda şampanya açtım
uyanıp perişan oldum bu gece

Güzelce bir hanım buldum
onunla evlenip yuva kurdum
uyanınca tekrar gözümü yumdum
doğduğuma pişman oldum bu gece

Sevgilim kumraldı boyu kısacık
saçı dalga dalga ağzı minnacık
alıp kucagıma optüm birazcık
uyanıp kepaze oldum bu gece

Kadın kıralıçe ben oldum kral
bir yavrumuz oldu sanki maral
berbat ruya hemde hayal
arvada kepaze oldum bu gece

Uyanıp anlatım bolca güldüler
hayal pilavidir bol bol ye dediler
içim yanık bir su verdiler
çocuklara rezil oldum bu gece

Boş durma gülal derdini yaz
süküt eyle bağırma avaz avaz
ne kaldı ki bak işte geldi yaz
soğuktan perişan oldum bu gece

Kemal Gülal

Sonbahar

Havalar deyişti geldi son bahar
ağaçlar dökcek yaprağı zahar
her taraf yeşil giyene kadar
bu ömür kifayet eder mi bilmem

soğudu her taraf yağmurlar yağdı
dağlar beyazlaştı hava karardı
bülbüller yas tuttu rengi sarardı
gülün müptelası güler mi bilmem

kimisi kış için ne bulmuşsa almış
kimisi yoksuldur perişan olmuş
kimisi zevkü sefaya dalmış
Gülal yuvaya döner mi bilmem

Kemal Gülal

Tükür

Tükür her taraf süt liman olsun
kaybolsun ortadan bu toz duman
hakikate karşı gözünü yuman
bizleri iki ye bölenlere tükür

milli ahlakımız düzelsin bak hasta
top yekün gönüller kalmasın yasta
tükür ki ibret olsun düşmana dosta
üç beştane olanlara tükür

adamlar kayıran rüşvet alanı
ifade verirken dese yalanı
merkebe çatamaz döğer palanı
kanunsuz faiz yutanlara tükür

der gülal yazarsan çok uzun olur
kaleme alırsan sabahı bulur
vatana göz diken allahtan bulur
ırzı yok cinsi domuz olanlara tükür

Kemal Gülal

Yağcılık

Hayatta muaffak olmak istersen
en iyi meslektir şimdi yağcılık
ne sanat ne spor ne dağcılık
yağcılık yağcılık illede yağcılık

ne mektebi vardır ne medresesi
ne fizik ne kimya ne hendesesi
koltuk şişirmektir bunun türkçesi
yağcılık yağcılık ille yağcılık

aritmetik cebir türkçe dil bilgisi
katiyen bunlarla yoktur ilgisi
ucuz bir meslektir yok sermayesi
yağcılık yağcılık ille yağcılık

doğruyu konuşsan adın mikroptur
cemiyet içinde hiç yerin yoktur
yağcılık yapanın sahibi çoktur
yağcılık yağcılık ille yağcılık

bütün ilimlerin hepsini yutsan
çalışıp geceni gündüze katsan
elin varken ağzın ile kuş tutsan
yağcılık yağcılık ille yağcılık

Kemal Gülal

Yalvarış

Sana sığırım ulu Allahım
insafsız kuluna muhtaç eyleme
semaya yükseldi feryadı ahım
kurtar beni gel derbeder eyleme

hem yoksul hem fakir hem düşkünüm
yavaş yavaş soldu bağımda gülüm
ilerledi yaşım geldi son günüm
beni senden seni benden eyleme

hastayım yatakta ederim zarı
haram ettin bana yararı yarı
lütfeyle güleyim bu çağda bari
huzuru mahşerde mahçup eyleme

ağlatırsın beni sen bu çağımda
tomurcukken soldu gülüm bağımda
ben kendim kavruldum kendi yağımda
aydınlık günümü zindan eyleme

Gülal şaşırdım günümü ay ve saati
yoksul yapamaz ki hac ve zekatı
hamdolsun severim ben salavatı
tehvidi şeriften mahrum eyleme

Kemal Gülal

Yaz Geldi

Havalar ısındı şükür yaz geldi
don giydi her taraf yeşerdi
tütüya gül nergiz lalenin derdi
hastaya şifayım diye seslendi

ağaçlar filizli yaprakla doldu
erik çağlası yenecek oldu
kuşlar sıcak yuva kurdu
yaradan a secdeye durdu

mis gibi her taraf esans kokuyor
bülbül yuvasına aşkla bakıyor
şarıl şarıl berrak sular akıyor
dağ taş nasıl gerdanlık takıyor

seher çiçekleri kokuya boğdu
ağardı her taraf bak güneş doğdu
nice insanlar bakıp hayaller kurdu
bilsen bülbül güle neler de sordu

ağaçlar dallarını eğer secdeye
şükreder Rab ine hamt olsun diye
başını çevirip baksan nereye
ayrı seda verir ben varım diye

Kemal Gülal

Yeterki Gel Diye

Gözleri sormayın yeşil ışıklar
düşünmez canını verir aşıklar
sevinçten çıldırtır böyle maşuklar
yeter ki birine gel diye diye

Bazen dudak büker gururlanır
bazen neşelenir güler sallanır
bazen cilve yapar küser yollanır
sürükler peşinden gel diye diye

Gülali böyle bir sevgilim olsa
cem edip gam yükünü sırtıma vursa
boynuma sarılıp yüzüme gülse
aldırmam dünyada ölüm var diye diye

Kemal Gülal

Yetmezmi Yarab

Yıkma gönlüm sarayı
kurtar vardır kolayı
bu halimden dolayı
bana derler enayi
yetmez mi ya Rab

ismine aşık oldum
lezzeti sende buldum
aşkınla mecnun oldum
ah edip saçım yoldum
yanlız derbeder oldum
yetmez mi ya Rab

tenhada unutuldum
kalpten sana tutuldum
yanıp yanıp kül oldum
ağaç gibi yontuldum
yanlız sana kul oldum
yetmez mi ya Rab

bir gül gördüm seherde
meftun oldum bende
akıl kalmadı serde
dedim bir تنها yerde
secde edim görende
yetmez mi ya Rab

Gülal ım ağlarım her an
dayanmaz ahıma insan
bahşeyle canıma can
sitkiyla sana tapan
oldum yetmez mi ya Rab

Kemal Gülal

Yine Eşektir

Dert yükü taşıyan bu mahluk varsa
oda kibar ama ismi eşektir
ışkençe içinde mutluda olsa
derin düşünceye dalan eşektir

kimi çöş diye ona bağıırır
kimisi isim takar öyle çağırır
kimi çer çöp ile karın doyurur
darda boyun eğen yine eşektir

isyan etmek aklım ucundan geçmez
iyiyi kötölüyü güzeli hiç seçmez
suyu kibar içer itiraz bilmez
çok nankörden iyi yine eşektir

Kemal Gülal

Yuh

yuh meydanı boş bulup cirit atanlara
yuh çalışmayıp hep sırt üstü yatanlara
yuh ipe un serip hep aldatanlara
yuh gayri meşru iş tutanlara

yuh tarih anane bilmeyenlere
yuh vatan millet benim demeyenlere
yuh babasının göz yaşını silmeyenlere
yuh sapıtıp kendini bilmeyenlere

yuh hile ile para yapanlara
yuh beşe alıp onbeşe satanlara
yu bu milleti birbirine katanlara
yuh mehmetçiye ateş açanlara

Kemal Gülal

Zalim Yar

On culuk kırk tavuk otuzda kazı
yedirdim keyflenem ben bazı
bırakın yaylada geçsin bu yazı
yumruğu tepeme indirsın benim

elma armuttan bu yıl bolca var
vallahı kızdımı olur canavar
meyveler çalınsa sendedir zarar
kirasız bir bak yüzüne sanki nar

karşıma geçince yiyitçe durur
elini kaldırsa çekinmez vurur
kuduz kedi gibi birden kudurur
yüzümü tırmalayan sultanım benim

diz çöküp yalvardım gel gitme
insaf et sultanım zulüm yapma
kız beni ellere muhtaç etme
tutunca kulağım kopardı benim

Kemal Gülal

Zeytin Yağına

İtimat kalmadı artık yağada
insanı derbeder eder bir anda
soysuzların gözü yolsuz parada
zeytinler bayatmış buda suç mu

Ye korkma teklemes motorun senin
bereketi tez kesilir kesenin
civatası laşkalaşır ensenin
doktor var birader buda suç mu

katil olur boylar yirmi seneyi
sahtekarlar buna derler enayi
kendileri yerler bir çok naneyi
durma karıştı buda suç mu

Vatana ihanet bu işin sonu
hileyle vururlar böyle vurgunu
bırakın artık bu talanı soygunu
soylediyine bak buda suç mu

gelin birde buna vatandaş deyin
zevkle pişirin lezetle yiyin
sakın ha karışık demeyin
zeytinler bozulmuş buda suç mu

zeytin yağı durmaz hoplar tavada
miden yansada kanser olsanda
motoru bozsan da yatak yaksan da
tamirhane yakında buda suç mu

karışıkmiş bütün yağlar yüzde beş
ne müslüman yapar nede keşiş
kendisine sorsan canım ufak iş
tam saf zeytin yağı buda suç mu

kimisi felç olmuş kimisi kanser
en alasını giyer kendini süsler
motor yağıyla bizleri besler
takdir edin yahu buda suç mu

Kemal Gülaliyim ciğerim sızlar
elbet belasını bulur bu kazlar
azap denizinde her yanın sızlar
senin de altında yanar kozlar

Kemal Gülal